

A közvélemény egysége

Érzékeny szerkezet a közvélemény. Újabban már tudományos módszerekkel is kutatják összetevőit, a reá hatást gyakorló tényezőket. Enélkül is ismert mindenki előtt, hogy a közvéleményt elsősorban olyan kérdések foglalkoztatják, amelyek közelről érintik az emberek érdekeit, törekvéseit, mindennapi életét.

Erthető hát, hogy a legutóbbi gazdaságpolitikai intézkedések élénk mozgásba hozták a közvélemény hullámain, a politikai közérzetet. Ez a hullám-mozgás kezdetben nem volt egyirányú. Az intézkedések különbözőképpen érintették az eltérő helyzetű családokat, ami már önmagában is megosztotta a véleményeket. Másrészt sok ember az első időben nem értette, vagy egyszerűen nem is ismerte a döntések mögött meghúzódó összefüggéseket, gazdasági szükségességeket. És végül nem hagyhatjuk említés nélkül azt sem, hogy voltak néhányan, akik céltudatosan próbálkoztak a tisztánlátást megakadályozni, a valódi összefüggéseket saját torzításaikkal elfedni.

Ennek ellenére most három hónappal az intézkedések nyilvánosságra hozatala és több mint másfél hónappal azok életbeléptetése után elmondhatjuk: a bekövetkezett változásokat ma már mindinkább egységesen ítéli meg a közvélemény. Egészségesen — és józanul. Senki sem hálálkodik a disznókaraj vagy a szalámi ára láttán. A közvélemény azonban elfogadta, megértette az intézkedések szükségességét, józan belátással tudomásul vette azokat és hasonlóan józan várakozással számít azokat pozitív, előrevívó hatására, következményeire is. Ismét felsültek a két oldalról is jelentkező „népbarátok”, akik a munkásosztály, a dolgozók érdekeit hivatlan képviselőiként szerették volna megrontani a politikai közérzetet.

Miért történt ez így? Aligha járunk rossz úton, ha mindenekelőtt a tények meggyőző erejében keressük a magyarázatot. „Minden Demosthenésnél szebben beszél a tett”. És a tények „beszéltek”: bebizonyították, hogy közel annyi embert érintenek kedvezően a szóbanforgó intézkedések, mint ahányat kedvezőtlenül.

A tények meggyőző ereje azonban egymagában nem lett volna elegendő. Bármilyen szépen szólnak is a tények, Demosthenés sem hallgathat. Más szóval: a közvélemény ilyenforma alakulásában nagy része volt a tudatos erők meggyőző és felvilágosító tevékenységének, a kommunisták és a velük egyetértők magyarázó és tévhit-eloszlító szavának. Így lehetett megértésre jutni azokkal is, akiknek zsebet egyelőre nem kedvezően érintették a változások.

Hadd tegyük ehhez hozzá: mint ahogy a közvélemény egysége nem alakult ki azonnal és önmagától, a kommunisták soraiban is eszmecserék és viták tüzeben formálódott ki az egységes álláspont. Ezek az eszmecserék maguk is továbbgyűrűztek, s amikor a párttagság már egységes álláspont alapján szállt ervek és ellenérvek csatájába, ez erjesztője lett a közmegegyezés egységessé válásának is. Munkahelyen, vasúton, üzletben, a családi otthonokban sok-sok vita zajlott az utóbbi hetekben, s e vitákban végül is a helyes álláspont hirdetői kerekedtek felül. Százak és ezrek mentek el a pártnapokra s értették meg az ott hallott alapos és sokoldalú magyarázatot. Közgazdasági problémákkal eddig sohasem foglalkozó emberek ezrei ismerkedtek meg olyan fogalmakkal, mint rentabilitás, dotáció, külkereskedelmi egyenleg. Nem magától — a tényekre támaszkodó, értő és érvelő felvilágosító munka hatására vált úrrá a közvéleményben a helyes álláspont, alakult ki a közmegegyezés egysége.

Az egység fontossága nem mérhető csupán önmagában és önmagával, igazi jelentősége abban rejlik, hogy a nézetek azonossága feltétele a cselekvés, a gyakorlati tettek egységének. Feltétele és előrelendítője tehát annak, ami végeredményben a legfontosabb: a közös célok megvalósítására irányuló egységes munkálkodásnak. Így válik tehát szerves részévé a közvélemény formálása a szocialista nemzeti egységért folyó küzdelemnek.

Ez meghatározza a további teendőket is. Mert a közvélemény egysége nem statikus, egyszer s mindenkorra adott tény: minden változás, minden új folyamat és esemény ismét és ismét mozgásba hozza. A helyes szemléleten alapuló egységért tehát újból és újból meg kell küzdeni. Márpedig ez nem volt valamiféle kisebb rendű tennivaló: a közvélemény megnyerése és formálása, a jó közérzet ápolása a szocialista építőmunka egyik legjelentősebb és állandó feladata.

GYENES LÁSZLÓ

Életre serkentik a vetéseket

Március megváarta a kertészeket — Jól halad a tavaszi vetés

A februári tavasz után tartja még magát a márciusi tél. Éjszakánként gyakran süllyed 0 fok alá a hőmérséklet. A gyümölcsfák már-már kipattanni készülő bimbói is fázósan bújnak meg tokjaikban. Teljesen lelassult a gyorsan induló vegetáció, az átmeneti hideg azonban már nem tudja visszaparancsolni a földekről a szövetkezeti gazdákat.

A szegedi határban a tavaszi vetésekkel egyidőben teljes erővel folytatják a szántást és talajelőkészítést. Szabó Zoltán, a megyei jogú városi tanács főagronómusáról tájékoztatta lapunkat, hogy a négy szegedi tsz-ben eddig már összesen több mint 2 ezer kataszteri földet készítettek elő répa, kukorica, lucerna sfb. alá. Közben a konzervgyári borsó vetését is az ütemnek megfelelően folytatják. A borsót ugyanis az érési és betakarítási időszak széthúzása miatt nem lehet egyszerre elvetni. Most úgy látszik, a zavartalan be-

takarítás miatt még lassítani is kell a vetés ütemét. Az újszegedi határban a Haladás Tsz tábláin már teljesen befejeződött a tavaszi árpa vetése.

Szegeden 400 hold tavaszi lucernavetést terveztek, s az utóbbi napokban 150 holdon került földbe a vetőmag. A másik nagy koratavaszi mezőgazdasági munka a belvizektől alaposan megsanyargott őszi kalászosok fejtrágyázása. A közvetlen Tisza és Maros menti területeket leszámítva az őszi vetések is felszáradtak már annyira, hogy a pétisózást gépekkel is folytathatják. A városi mezőgazdasági osztály összesítése alapján ennek a munkának eddig mintegy a 70 százaléka készen van. A Felszabadulás Tsz 1700 holdnyi őszi vetéséből 900 hold kapta meg eddig az életre serkentő tavaszi műtrágyát. A Felszabadulás Tsz gazdáinak azonban — különösen az algyői határrészekben — még mindig gondot okoz a magas ta-

DÉL-MAGYARORSZÁG

VILÁG PROLETÁRIAI, EGYESÜLTJEI

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 73. szám

Ára: 80 fillér

Vasárnap, 1966. március 27.

Elutazott az MSZMP küldöttsége az SZKP XXIII. kongresszusára

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának meghívására Kádár János, az MSZMP Központi Bizottsága első titkára vezetésével szombaton reggel MSZMP-küldöttség utazott az SZKP XXIII. kongresszusára. A küldöttség tagjai Biszku Béla és Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, a Központi Bizottság titkárai, valamint Szipka József, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Magyar Népköztársaság moszkvai nagykövete, aki a szovjet fővárosban csatlakozik a delegációhoz.

A küldöttség búcsúztatására a Nyugati pályaudvaron megjelent Kállai Gyula, a Politikai Bizottság tagja, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke, Szirmai István, a Politikai Bizottság tagja, a Központi Bizottság titkára, dr. Korom Mihály, a Központi Bizottság titkára, dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter, Péter János külügyminiszter és Puja Frigyes, a Központi Bizottság külügyi osztályának vezetője. Jelen volt a búcsúztatásnál N. R. Seleh, követ-tanácsos, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének ideiglenes ügyvivője. (MTI)

Együtt a harcban — együtt a győzelemben

A Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front budapesti irodája vezetőjének nyilatkozata

A havannai trikontinentális konferencia és a Szakszervezeti Világszövetség kezdeményezésére megrendezett vietnami szolidaritási hét magyarországi esemény-sorozatának befejezése alkalmából Dinh Ba Thi, a Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front budapesti irodájának vezetője nyilatkozott a Magyar Távirati Iroda munkatársának.

— Alig több, mint három hónappal ezelőtt érkeztem Magyarországra — decemberben adtam át megbízólevelemet —, de ez a rövid idő is elegendő volt ahhoz, hogy személyesen is meggyőződjem a magyar városok és falvak lakóinak őszinte együttérzéséről, szívből jövő segítőkészségéről. Bármerre jártam az országban, mindenütt azt tapasztaltam, hogy

az emberek pontosan tudják, tisztán látják: Vietnamban csak Vietnámért folyik a harc.

Értik és érzik, hogy amikor az Egyesült Államok zsoldosai lábbal tiporják hazánk szabadságát, függetlenségét, semmibeveszik az 1954-es genfi egyezményeket —

az egész világ békéjét, valamennyi nép biztonságát, jövőjét veszélyeztetik.

— Összefűz bennünket a történelmi múltunk sok közös vonása is. Mélyen gyökerezik tehát a szolidaritás nemes eszméje, amely a népünket ért támadás első percétől arra készítette és készíti ma is a magyar munkásokat, dolgozó parasztokat, értelmiségieket, hogy mellénk álljanak, segítségünkre siessenek. Erről tanulmányoztam a most lezárult vietnami hét, amelynek fő-
rumán — mint jómagam személyesen is meggyőződjem róla —

újabb úzerek hallatták szavukat, foglaltak állást az agresszió ellen. bélyegezték meg a mérgesgázok és más pusztító vegyianyagok alkalmazását, a kegyetlenkedések sorozatát, követelték, hogy vonják ki Vietnamból az amerikai csapatokat.

— Egész népem, valamennyi szabadságáért, függetlenségéért harcoló hazafi névem közönöm magyar barátaink támogatását, együttérzését. Köszönöm a szolidaritás erkölcsi megnyilatkozásait és köszönöm a gyógyszer, orvosi műszer, valamint egyéb küldeményeket, a proletár internacionalizmus megannyi nagyszerű példáját, amely

új és új szálakkal erősíti népeink barátságát.

— Tudom azt, hogy a vietnami héttel nem zárult le a szolidaritás magyarországi akcióinak sorozata. Ország-szerte újabb gyűlések, találkozók százai bizonyítják, hogy egység vagyunk a harcban és — hozzáteszem — egység leszünk a győzelemben — fejezte be nyilatkozatát Dinh Ba Thi. (MTI)

RÓZSA ISTVÁN:
EREDMÉNYEINK
ÉS TEENDŐINK
A MEZŐGAZDASÁGBAN

HABORÚELLENES
TILTAKOZÓ
KAMPÁNY
AZ USA-BAN

KEZDEMÉNYEZÉS
A SZÖVŐIPARI
VÁLLALATNÁL

Jóváhagyták az SZKP KB beszámolóját

Az SZKP Központi Bizottsága 1966. március 26-án ülést tartott. Megvitatták azt a beszámolót, amelyet az SZKP Központi Bizottsága terjeszt a párt XXIII. kongresszusára. A beszámoló a plénumnak Leonid Breznyev, az SZKP Központi Bizottságának első titkára tett jelentést.

A plénum egyhangúlag jóváhagyta a Központi Bizottság részéről a XXIII. pártkongresszus elé terjesztendő beszámolót.

Szakszervezeti küldöttségünk a VDK-ból a KNDK-ba indult

A magyar szakszervezeti küldöttség, amely Brutyó Jánosnak, a SZOT elnökének, az MSZMP Politikai Bizottsága póttagjának vezetésével látogatást tett a Vietnami Demokratikus Köztársaságban, szombaton átutazóban Pekingbe érkezett. A küldöttség hétfőn tovább utazik a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságba.

Városszépítés — szorgalomból

A jó idő beálltával Szegeden megkezdődtek a társadalmi munkák. A népfrent és a tanács szervezésében több helyütt ültetik már a virágokat, facsemetéket. Ezekben a munkákban a múlt napokban különösen az újszegediek jeleskedtek. A ságvártelepi Kandó Kálmán utcában vezeték lefektetéséhez végzett árokásást a lakosság. A külső városrészekben a járdaszegélyekbe ültetendő dísznövények tala-ját készítették elő.

Az általános és középiskolások fiatalok a politechnikai oktatás keretében is folytatnak társadalmi munkát.

(Somogyi Károlyné felvétele)

Képeinken: A petőfitelepi I. számú általános iskola ötödik osztályos tanulói az iskola udvarát és a sportpályát környékét rendezik. (Fenti.)

Játékokat javítanak és újakat készítenek a városi játszótérre műhelyükben a Radnóti Miklós gimnázium tanulói. Tóthvárad Géza tanár és tanítványai: Németh Jenő, Kopasz Tibor és Tóth László.